

◆ Mustafa Nejat Seferciođlu

Bitmez Sanma

Dünyâda bitmeyen ne var ki gardaş,
Bitmez bellediđin zaman da biter.
Ocağın sönünce sökölür taş taş;
Bacadan yükselen duman da biter.

Başaklar toplarsın harman yerine,
Bir mendil bağlarsın çıplak serine,
Şöyle bir bakarsın son eserine;
Bitmez bellediđin harman da biter.

Bir sel olup aksan, coşup çađlasan,
Ateş olup, dört bir yanı dağlasan,
Hırsından kudursan, çöküp ağlasan;
Öfken gelir geçer, isyan da biter.

Alkışlar aldatır, gönlünü çeler,
Atlalara sarar, güllerle beler,
Feryât ve figânı sîneler deler;
Sanırsın gerçektir, yalan da biter.

Neye yarar paşa, isen bay isen?
Güçlü bileklerde çelik yay isen,
Rüzgârla yarışan kıvrak tay isen;
Cirit oynadığın meydan da biter.

Seferî aldanma dünyaya sakın,
Hele şöyle bir dur, çevrene bakın,
Kimler uzak düştü, kim kaldı yakın?
Tükenmez sandığın yâran biter.

